

gelse, som nu vil danne grundlaget for det, som regeringen vil fremføre, når vi når frem til FN's topmøde til september.

Jeg synes, at det har været en rigtig god debat, og det er jo sådan set ikke overraskende, at Enhedslisten her fralægger sig et ansvar, så det kan jeg fint leve med.

Det er fuldstændig rigtigt, som Dansk Folkepartis ordfører, hr. Søren Espersen, var inde på, at vedtagelsen i sig selv jo ikke betyder, at dansk udviklingsbistand skal øges, det er ikke det, der ligger i teksten. Det, der ligger i teksten, er, at den danske regering, når vi når frem til topmødet, vil arbejde for, at den samlede udviklingsbistand øges, det vil sige, at de lande, som endnu ikke er nået op på de 0,7 pct., presses til også at komme op på de 0,7 pct.

Når vi nu er ved det her med rammen, og hvor meget vi yder i udviklingsbistand, synes jeg egentlig, jeg vil tillade mig at sige, at det har været rimelig beskæmmende at sidde her og lytte til debatten, som jeg jo altså i øvrigt synes har været god, bortset fra hele fokuseringen på rammen: Hvor meget skal vi yde i dansk udviklingsbistand, og hvor meget skal vi ikke yde? Jeg synes, det er beskæmmende, at vi på den måde aldrig kommer ud over en rammediskussion, vi kommer aldrig til en diskussion om, hvordan vi sikrer, at vores udviklingsbistand er så god som overhovedet muligt.

Men måske skyldes det i virkeligheden, at der ikke er uenighed om den måde, hvorpå vi skal tilrettelægge vores udviklingsbistand, og så skal man selvfølgelig finde et hår i suppen. Det hår i suppen, som man har fundet, er den rammediskussion, som nu i virkeligheden har pågået i flere år. Jeg synes, det er uopfindsomt, hvis jeg skal være helt ærlig.

Vi kan såmænd godt tage en lang diskussion om, hvad der skete, da der kom et regeringsskift i 2001, men jeg vil blot gøre det ganske kort her og understrege, at det jo var udtryk for en bevidst prioritering fra den nuværende regerings side, at vi valgte at skære i udviklingsbistanden, at vi valgte at prioritere andre områder, som vi fandt der var behov for at få ryddet op i, hvis jeg må tillade mig at sige det. Fru Pia Christams-Møller nævnte hele saltvandsindsprøjtningen til sundhedssektoren, som vi valgte at give, et tema, som vi var gået til valg på i 2001, og det har vi så selvfølgelig også gennemført.

Men når alt det her så er sagt, vil jeg endnu en gang gerne takke for debatten. Jeg synes, der har været mange gode temaer rejst undervejs i de-

batten, og jeg kan i mit inderste indre håbe på, at det, at vi nu har haft en god, lang folketingsdebat her om FN-topmødet, kan bidrage til, at mere end de 9 pct. af danskerne, der i dag har kendskab til 2015-målene, vil få det.

Jeg synes, det er noget af en udfordring, vi har, set i lyset af at vi ved, at 27 pct. af svenskerne har kendskab til 2015-målene. Jeg kunne da godt tænke mig, at vi ligesom forpligtede hinanden på at udbrede over for danskerne, hvad topmødet egentlig drejer sig om, og dermed også, hvad 2015-målene handler om.

Hvis jeg lige skal sige et par ord om nogle af de temaer, som har været rejst undervejs i debatten – jeg var selv inde på de fleste af dem i min besvarelse af forespørgslen – vil jeg tilføje et par ord omkring diskussionen om gældsslettelse. Der vil jeg bare understrege, at vi fra regeringens side jo gerne vil være med til at give op til 100 pct. gældsslettelse til de fattigste lande. Vi mener, det skal ske på baggrund af en konkret vurdering, sådan at vi er sikre på – det er noget af det, som også har været drøftet mellem ordførerne – at der også stilles krav til de lande, som så får gældsslettelse.

Så har den private sektor også været nævnt undervejs, og der vil jeg gerne benytte lejligheden til at understrege, at vi fra regeringens side mener, at der er behov for et øget fokus på den private sektor i udviklingslandene alene ud fra den betragtning, at den private sektor kan være med til at bidrage til en vækst i udviklingslandene, kan være med til at bidrage til, at der oprettes arbejdspladser, og dermed også være med til at forbedre livsvilkårene for folk i udviklingslandene.

Kl. 17.15

Et tredje tema, som jeg lige vil nævne her, før jeg slutter, er alternative finansieringskilder.

Der er jo flere forslag til debat i øjeblikket. Der er det britiske forslag om en finansieringsfacilitet, som består af sådan en slags låneordning til udviklingsbistand. Jeg vil gerne sige, at vi fra den danske regerings side ikke har tænkt os at bidrage til en sådan lånefinansieret udviklingsbistand, men vi vil selvfølgelig ikke forhindre andre lande i at gøre det, det er indlysende.

Der er også andre forslag, som diskuteres, bl.a. afgift på flybilletter; igen et forslag, som vi ikke har tænkt os at indføre i Danmark, men omvendt vil vi selvfølgelig ikke blokere for, at andre lande kan indføre en sådan afgift.

Jeg tror, det var hr. Steen Gade, som nævnte forslaget om IMF's guldreserve.